

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

P., 17 sierpnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu X Wydział Gospodarczy Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Ewa Kaźmierczak

po rozpoznaniu 17 sierpnia 2016 r. w P.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) spółki akcyjnej w Komornikach

przeciwko K. G.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Zielonej Górze z 18 listopada 2015, sygn. akt. V GC 715/15

oddala apelację.

/-/ SSO Ewa Kaźmierczak

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 505¹³ § 2 k.p.c., jeżeli sąd drugiej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego, uzasadnienie wyroku powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

W pierwszej kolejności wyjaśnienia wymaga, że stosownie do treści art. 378 k.p.c. Sąd II instancji rozpoznający sprawę na skutek apelacji związany jest przedstawionymi w niej zarzutami dotyczącymi naruszenia prawa procesowego (Uchwała Sądu Najwyższego 7 sędziów - zasada prawna z dnia 31 stycznia 2008 r. III CZP 49/07). Powyższe oznacza, że Sąd II instancji nie może w apelacji brać pod rozagę zarzutów naruszenia prawa procesowego bez wyraźnego wskazania, jaki przepisy prawa procesowego zostały naruszone. Ponadto podkreślenia wymaga, że w przypadku, gdy w sprawie występuje profesjonalny pełnomocnik zarzuty powinny być jednoznacznie sformułowane, gdyż nie ma podstaw do przypisywania pismom przez niego wnoszonym treści wprost w nich nie wyrażonych (por. np. postanowienia SN z 17 lipca 2008 r., II CZ 54/08, LEX nr 447663 i z 8 stycznia 2014 r., II UZ 63/13, LEX nr 1418894).

W sprawie istotne było, że Sąd Rejonowy na rozprawie 18 listopada 2015 r. oddalił wszystkie wnioski dowodowe, sformułowane przez powódkę w pozwie. Powódka zaś reprezentowana przez fachowego pełnomocnika i prawidłowo zawiadomiona o terminie rozprawy nie złożyła zastrzeżenia do protokołu rozprawy, ja tego wymaga art. 162 k.p.c. Zgodnie zaś z przywołanym przepisem strony mogą w toku posiedzenia, a jeżeli nie były obecne, na najbliższym posiedzeniu zwrócić uwagę sądu na uchybienia przepisom postępowania, wnosząc o wpisanie zastrzeżenia do protokołu. Stronie, która zastrzeżenia nie zgłosiła, nie przysługuje prawo powoływania się na takie uchybienia w dalszym toku postępowania, chyba że chodzi o przepisy postępowania, których naruszenie sąd powinien wziąć pod rozagę z urzędu, albo że strona uprawdopodobni, iż nie zgłosiła zastrzeżeń bez swojej winy. W literaturze przyjmuje się, że celem regulacji z art. 162 k.p.c. jest pobudzenie inicjatywy stron w doprowadzeniu do szybkiego usunięcia dostrzeżonych przez nie naruszeń przepisów postępowania i umożliwienie sądowi niezwłocznego naprawienia błędu. W ten sposób dochodzi także do przyspieszenia i usprawnienia postępowania. Przepis ten wyraża też zasadę lojalności

procesowej. Niewpisanie zastrzeżenia do protokołu powoduje utratę podnoszonych zarzutów. Wszystkie więc zarzuty zawarte w apelacji, a odnoszące się do oddalonych dowodów z uwagi na brak zastrzeżenia z art. 162kpc, jako utracone nie mogły zostać uwzględnione.

Odnosząc się do podniesionych przez stronę powodową zarzutów naruszenia prawa procesowego - art. 212 k.p.c., art. 233 § 1 k.p.c., art. 232 k.p.c. oraz art. 3 k.p.c., stwierdzić trzeba, że powódka nie sprecyzowała jakie dokładnie naruszenia procedury zarzuca Sądowi I instancji. Zupełnie niezrozumiały jest zarzut naruszenia art. 212 k.p.c., który instruuje Sąd aby ten na rozprawie przez zadawanie pytań stronom dążył do tego, aby strony przytoczyły lub uzupełniły twierdzenia lub dowody na ich poparcie oraz udzieliły wyjaśnień koniecznych dla zgodnego z prawdą ustalenia podstawy faktycznej dochodzonych przez nie praw lub roszczeń. Zarówno powódka, jej fachowy pełnomocnik, jak i pozwana nie stawili się na rozprawie. Nie było zatem możliwe, aby Sąd zobowiązał strony na rozprawie do przytaczania lub uzupełniania twierdzeń lub dowodów, celem wyjaśnienia istotnych okoliczności sprawy. Bezzasadny jest również zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c., gdyż po oddaleniu wniosków dowodowych strony powodowej Sąd Rejonowy nie dysponował żadnym materiałem umożliwiającym rozstrzygnięcie sprawy na jej korzyść. Jak słusznie zaś zauważył Sąd Rejonowy, to na powódce zgodnie z art. 232 k.p.c. w zw. z art. 3 k.p.c. ciążył ciężar wykazania roszczenia zarówno, co do zasady jak i co do wysokości. Niedochowanie powyższych obowiązków skutkuje ryzykiem przegrania procesu przez stronę, którą obciążał ciężar wykazania okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Podkreślenia wymaga, że w niniejszej sprawie nie było podstaw powoływania przez Sąd Rejonowy dowodów z urzędu, skoro powódka była reprezentowana przez fachowego pełnomocnika.

W ocenie Sądu Okręgowego zupełnie bezzasadny jest również powołany przez powódkę zarzut naruszenia prawa materialnego. Wszak faktury Vat załączone do pozwu, jako oddalony środek dowodowy nie mogły stanowić podstawy rozstrzygnięcia sprawy.

Mając powyższe na względzie, wobec nie podniesienia przez powódkę w apelacji jakichkolwiek skutecznych zarzutów podlegała ona na podstawie |art.385 k.p.c. oddaleniu.

/-/ SSO Ewa Kaźmierczak